

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΙΖΑΡΔΟΥ
ΤΕΩΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ ΤΗΣ Α.Β.Σ.Θ.

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣΑ ΤΗΝ 27ΗΝ ΜΑΪΟΥ 1968
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΛΙΘΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1968

ΟΜΙΛΙΑ*

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Κ. ΣΠΥΡΙΔ. ΛΙΖΑΡΔΟΥ
ΤΕΩΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ

ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φοιτηταὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀγωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς,

Ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις, ἡ δποία μοῦ δίδει τὴν λαμπρὰν αὐτὴν εὐκαιρίαν νὰ εὑρεθῶ μεταξύ σας καὶ μάλιστα ὡς διμιλητής σας, εἶγαι μία μεγάλη χαρὰ τῆς ζωῆς μου. Μᾶς συνδέει καὶ ἔνας ίδιαιτερος δεσμὸς πνευματικῆς συναδελφότητος. Διότι προέρχομαι ἀπὸ τὴν ἐτέραν μεγάλην Σχολὴν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, μετὰ τῆς δποίας ἡ ίδική σας ὑπηρετεῖ τὸ αὐτὸν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ ίδεωδες τῆς Οἰκονομικῆς Παιδείας, διὰ τῆς δποίας ἀποβλέπομεν, διὰ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς μεθόδου, νὰ δργαγώσωμεν τὰ πργράμματα τῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ νὰ κινήσωμεν τὴν λειτουργίαν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων.

Ἄπο τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἀγωτάτας Βιομηχανικὰς Σχολὰς Πειραιῶν καὶ Θεσσαλονίκης, προέρχονται καὶ θὰ προέρχωνται εἰς τὸ μέλλον, εἰς συνεχῆ καὶ ἀξιανανέωσιν τὰ στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τῶν δποίων δημιουργεῖται πλέον παράδοσις καὶ τάξις πνευματικὴ ιθύνουσα, δριστικῶς κλείουσα τὰς θύρας πρὸς τὸν ἐμπειρισμὸν καὶ τὴν προχειρολογίαν καὶ εἰσάγουσα τὴν θετικὴν γνῶσιν, τὴν Ἐπιστήμην, τὴν μέθοδον, τὸ σύστημα, τὰς ἀρχὰς τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐνεργείας εἰς τὸν οἰκονομικὸν έλον. Εἶγαι δέδαιον, διότι ἀποτελεῖ τοῦτο πολύτιμον ἐμπειρίαν δλων τῶν προηγμένων εἰς δργάνωσιν Κοινωνιῶν, διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς μεθόδου, θὰ ἔξινφώσωμεν τὴν παραγωγικὴν δραστηρίδητα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, θὰ αὐξήσωμεν τὴν ἀγταγωγιστικότητα αὐτῆς καὶ θὰ πραγματοποιήσωμεν πρόδοδον τῆς δποίας καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ εἰς ἐκεῖνο τῆς θετικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν τομέων, φορεῖς θὰ εἰσθε αὔριον μετὰ τῶν λοιπῶν συγαδέλφων σας τῶν δλλων δμοίων ἢ συγγενῶν Σχολῶν, σεῖς οἱ σημερινοὶ σπουδασταὶ πρὸς τοὺς δποίους καὶ τιμῇ μου καὶ χαρὰ μου εἶγαι δτι ἐχλήθην νὰ δμιλήσω.

Αἱ σπουδαὶ σας, ἡ κατάρτισίς σας, ἡ ἀξια ἀνάδειξίς σας ὡς Ἑλλήνων Ἐ-

* Ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῇ Μεγάλῃ Αιθούσῃ Διδασκαλίας τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ νῦν Ὁποργοῦ Συγκοινωνιῶν (τ. "Τριπούργον Οἰκονομικῶν") κ. Σπυρίδωνος Λιζάρδου, εὐγενῶς ἀποδεχθέντος σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς Σχολῆς.

πιστημόνων καὶ φορέων ἐνδὲ τόσου σημαντικοῦ ἔργου εἰς τόσου σημαντικὸν τομέα τῶν συμφερόντων τῆς χώρας μας, εἶναι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τοῦ σκοπού τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς δποίας σᾶς φέρω ἐναντίλικρινή καὶ θερμὸν χαιρετισμὸν στοργῆς καὶ ἀγάπης.

Διότι ή Ἐθνική Ἐπανάστασις, ἀπὸ τὴν δποίαν προέρχεται ή σημειριγή Κυβερνησίς, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοπούς της, εἰς τοῦτο κυρίως ἀποβλέπει καὶ ἐκ τούτου κυρίως παρεκίνηθη, νὰ θεμελιώσῃ μίαν Ἑλλάδα ἀξίαν τῆς Ἰστορίας της καὶ νὰ σᾶς καταστήσῃ ἀξίους νὰ τὴν παραλάβετε καὶ νὰ τὴν διδηγήσετε, σεῖς, ή νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων, ή δποία ἐσυκοφαντήθη καὶ περιβρέσθη ὡς ἴκανη νὰ διαλύσῃ τὸ Ἐθνος καὶ νὰ καταπροδώσῃ τὰς παραδόσεις του.

Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὸ φρόνημα, εἰς τὴν ψυχήν, εἰς τὴν δρμήν, εἰς τὸ πάθος τῆς δημιουργίας τῆς νέας γενεᾶς, ή δποία, διδηγούμενη σήμερον καλῶς εἰς τὸν δρόμον τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, θὰ καταστῇ αὔριον ἀξία νὰ τὴν διδηγήσῃ ή ἴδια καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ καλλιτέραν ἀφ' διὰ τὴν παρέλασεν εἰς τὸν ἐπερχομένους.

Αὐτὴ εἶναι ή δόξα τῆς Πατρίδος μας εἰς τὴν αἰώνιότητα. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ή σκυτάλη τῆς δημιουργίας εἰς τὸν ἀγώνα τῆς προόδου, ή δποία ἐνηλλάσσετο εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων δρομέων τῶν 30 αἰώνων γνωστῆς μόνον Ἰστορίας μας, μὲ τὰ δπλα τῶν Ἐθνικῶν μας ἀγώνων διὰ τὴν προάσπισιν καὶ τὴν ἀποθέωσιν τῆς Ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας.

Πρὶν μὲ ἀκούσετε ὡς σπουδασταῖ, πρέπει νὰ τοῦ ὑποδεχθῆτε εἰς τὴν ψυχήν σας ὡς Ἑλληνες. Δὲν ὑπάρχει διαχωρισμός. Ἐντὸς τῶν δρίων τῆς Πατρίδος ή Ἐπιστήμην ὑπηρετεῖ κατὰ πρώτον λόγον καὶ αὐτὴ τοὺς σκοπούς τοῦ Ἐθνους.

Ἄλλητες εἶναι διὰ ή πρόδοος τῆς Ἐπιστήμης παντοῦ ἀναπτύσσεται καὶ καλλιεργεῖται, δπου ή ἴδιοφύτα, ή πνευματικὴ ἔφεσις, ή ἀγάπη πρὸς τὴν σπουδὴν καὶ τὴν ἔρευναν ὥθοδιν τὸ πνεῦμα εἰς μεγαλειώδεις ἀναζητήσεις καὶ κατακτήσεις. Ὅπο τὴν ἔννοιαν ταύτην, τὸ ἴδαινικὸν τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἔχει ἔθνικὸν χρῶμα. Εἶγαι πανανθρώπινον. Ὅπο τὴν ἔννοιαν ταύτην ή Ἐπιστήμη δὲν ἔχει Πατρίδα. Δοξάζεται δημως εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ τὰς ἔξαρσεις ἐνδὲ Ἐθνους καὶ προσλαμβάνη τὴν σφραγίδα τῆς δημιουργίας του, διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἴδιοφυτας τῶν ἐκλεκτῶν του.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὸ ἀπατηλὸν κήρυγμα μὲ τὸ δποῖον γήθελησαν νὰ κάμψουν τὴν Ἐθνικὴν συγενέδησιν τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων καὶ ἔστησαν τὸ ἀπατηλὸν ἴδαινικόν τῆς Νεότητος, διὰ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐπιστήμην θὰ δημιουργήσουν τὴν νέαν κοινωνίαν ἐκτὸς Ἐθνισμοῦ καὶ Πατρίδος, ὡς μίαν κοινὴν ἀδελφότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ διὰ τὸ ἴδαινικόν τῆς Πατρίδος διὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς Ἐποχῆς μας εἶναι ξεπερασμένον καὶ ἀχάριστον. Ἀπαντῶμεν διὰ ή Ἐπιστήμης ὡς γνῶσις διὸ διούς καὶ ὑπὲρ διων δὲν ἔχει Πατρίδα, οἱ ἐπιστήμη μονες διως εἶχουν Πατρίδα. Καὶ οὐδεὶς ἀξίος τοῦ δγόματος καὶ ἀληθῆς

έργατης τοῦ πνεύματος εἶναι δύνατόν γ' ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς Φυλῆς του καὶ νὰ καταπροδώσῃ τὴν Ἰστορίαν της. Ἡ Ἐπιστήμη ἐντὸς τῶν δρίων τῆς Πατρόδος, ἔξυπηρετεῖ καὶ αὐτῇ τοὺς σκοπούς τοῦ Ἐθνους καὶ δὲν γοεῖται ἄγει αὐτοῦ.

Τὸ ἰδανικὸν τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης μὲ τὸ δποίον ἡθέλησαν νὰ συγκινήσουν τὴν φυσικὴν εὐαισθησίαν τῆς γεανικῆς σας ψυχῆς, ἐνώπιον τῶν ἀδικιῶν μὲ τὰς δποίας πράγματα βαρύνεται ἀκόμη ἡ ζωὴ μας, εἶναι ἰδανικὸν ἐντὸς τῆς Πατρόδος καὶ οὐχὶ δπλον, δπως κατήγητησεν, εἰς χεῖρας τῶν ἔχθρων καὶ τῶν πολεμίων της, ἐναγτίον Αὐτῆς.

Ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ συντήρησις τῆς Ἐθνικῆς ἀκεραιότητος εἶναι ἡ ζῶσα παραφυλακὴ καὶ τοῦ πνεύματος.

Ἐὰν ἡ Πατρὶς δουλωθῇ, ἐὰν ἡ Ἐθνικὴ ἐλευθερία ἀπωλεσθῇ δποία θὰ εἶναι ἡ τύχη τοῦ πνεύματος; Μακρὰ ἐθνικὴ δουλεία τεσσάρων καὶ πλέον αἰώνων, ὑπὸ ζυγὸν βαρδάρων καὶ πνευματικῶς καθυστηρημένων, ἀξέστων κατακτητῶν, πρόκειται ἐνώπιον ἡμῶν πάντοτε ὡς παράδειγμα ὅδυνηρὸν τῆς Ἰστορίας μας, διὰ νὰ καταδείξῃ τὴν καθυστέρησιν καὶ τὸν μαραθμὸν εἰς τὸν δποίον κατεδίκασε τὴν Φυλὴν μας, ἐνώπιον τῆς ἀλματικῆς πρόδου τῶν ἀλλων Λαῶν, ὑποχρεωμένης ἀκόμη τώρα, ἐνάμισυ περίπου αἰώνα μετὰ τὴν Ἐθνικὴν της ἀποκατάστασιν, νὰ διατρέξῃ τὴν δόδυν δποίαν ἀπώλεσε καὶ μὲ ἀλματα νὰ φθάσῃ ἐκείνους τῶν δποίων ὑπῆρξεν ἐν τούτοις ἡ πρώτη διδάξασα καὶ πνευματικὴ τροφός.

Νέοι σπουδασταῖ! Νέοι τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν καλλιεργοῦντες τὴν πνευματικὴν σας δυτότητα, μὴ ἀκούετε τὴν φωνὴν τῶν ἔχθρων μας! Ἐὰν καμφθῇ ἡ φιλοπατρία σας, ἐὰν λυγίσῃ ἡ Ἐθνική σας συνείδησις, ἐὰν πέσῃ τὸ Ἐθνος, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἔλεος, οὔτε ζωὴ, οὔτε πνεύμα, οὔτε Ἐπιστήμη. Μᾶς ἀγαμένη ἔξουθένωσις, ζγεδος καὶ παρακυῆ.

Ἄπὸ ἑσᾶς ἔξαρταται νὰ συντρίψετε, παραστάται τῶν ἐν δπλοῖς ἀδελφῶν σας, τὰ ἐνάντια, καὶ μὲ τὴν δρμὴν τῆς νεότητός σας νὰ κηρύξετε καὶ νὰ ἐπιβάλλετε ὡς μόγον ἰδανικὸν λυτρώσεως καὶ συντηρήσεώς μας εἰς τὴν ζωὴν, τὴν πίστιν εἰς τὴν Ἑλλαδὰ καὶ τὸ μέλλον της.

Δύο δρόμοι πρόκεινται ἐνώπιον σας. Ὁ εἰς δδηγεῖ εἰς τὴν διάλυσιν, εἰς τὴν κατάπτωσιν καὶ τὸν ἀφανισμὸν μας. Ὁ δὲλλος, φωτισμένος ἀπὸ τὴν δόξαν τὰ μαρτύρια, τὰς θυσίας καὶ τοὺς βωμούς μιᾶς Ἰστορίας τριῶν χιλιάδων χρόνων, δδηγεῖ εἰς τὴν Σωτηρίαν μας.

Σᾶς ἐρωτῶ.

Ποῦ θὰ ὑπάγετε;

Σᾶς ἡθέλησαν «ἄπιστον καὶ μοιχαλίδα γενεάν, τὴν ἀποκτείγουσαν τοὺς προφήτας» καὶ σᾶς θέλομεν Γεγεδὴ πίστεως εἰς τὸ Ἐθνος, δημιουργὸν τῆς γέας Ἑλλάδος.

Πρὸς ποῦ θὰ βαδίσετε;

Τὰ κομικατικὰ καὶ τὰ ἐμφύλια, αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ μίση μας, ἔφεραν πάντοτε μέχρι τῶν κρητικῶν τὸ ἔθνος μας, καὶ ἡ ὀδελφοκτόγος διαμάχη ἔρριψεν εἰς τὰ σκότη τῆς καταστροφῆς τὴν λάμψιν τῆς θρήνου του, ἔξηνέμισε τὰς θυσίας του καὶ ἐπικόρπισεν εἰς τοὺς πέντε ἀνέμους τοὺς καρπούς τῶν ἡρωϊκῶν του ἀγώνων.⁶ Οχι μίαν φοράν, ἀλλὰ πάντοτε ἀκριβά ἐπλήρωσεν ἡ Φυλή μας τὴν κατάραν αὐτὴν τῆς ἱστορίας της.⁷ Απὸ τῶν χρόνων τῆς ἀκμῆς ἥως τῆς κυριαρχίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τοῦ Ἀλεξανδροῦ καὶ τῆς μεγάλης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μας τῶν 10 αἰώνων καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἐθνους μας εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν διὰ τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς μας ἐπαναστάσεως τοῦ 21, τὴν δπολαν καὶ αὐτὴν ὠδήγησαν αἱ ἐμφύλιαι διαιρέσεις μας εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρητικοῦ καὶ ἐκ θαύματος ἐσώθημεν, διὰ γ' ἀναγκασθῆντος δὲ θετικός μας πολιτής, εἰς τοὺς προφητικούς του στίχους τοῦ Ἐθνικοῦ μας Γιανου, νὰ κηρύξῃ «Ἄν μισέστε ἀγάμεσά σας δὲν σᾶς πρέπει Λευθεριά». Καὶ εἰς τὴν νεωτάτην ἱστορίαν μας τὰ ἐμφύλια ὠδήγησαν εἰς τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, τῆς δπολας ἀκόμη ἵσως πληρώνομεν τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰς συγεπείας.

Κατάρα τῆς Ἱστορίας, ἐπρογραμμάτισεν ρήτωρ τῶν νεωτέρων χρόνων, «εἰς τὰς καμπάκες ἐλλοχεύουσα, ἵνα κερδίῃ τὰς πτώσεις».

Αὐτὴν ἔξεμεταλλεύθησαν πάντοτε οἱ ἔχθροί μας διὰ γὰ μᾶς καταδάλουν καὶ μᾶς ἔξουθενώσουν. Μὲ αὐτὴν γέοι τῆς Μακεδονίας, γέοι Ἀκρίται τῆς Πατρίδος, ὠδηγούμεθα ἐκ γέου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας εἰς τὴν αὐτὴν ὀδόν τῆς Ἐθνικῆς ἀπωλείας καὶ μᾶς ἔσωσε τὴν τελευταίαν στιγμὴν δὲ θηγακὸς Στρατός, διὰ τοῦ διδελφοκτόγονος σπαραγμὸς εἰσήρχετο εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς Μοίρας του καὶ ἐπελέγη ἡ Ἱστορική μας αὐτὴ πόλις, ἡ τρισένδοξος Θεσσαλονίκη μας, διὰ γὰ δεχθῆ πρώτη τὰ συντριπτικά του πλήρηματα!

Καὶ ἐπέλεξαν ἀκόμη τὰς τάξεις τῶν νέων μας, διὰ γὰ ἔξεμεταλλεύθησαν τὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀδόλον πάθος τῆς ψυχῆς των. Οἶκοι ἐκδοτικοὶ δλόχληροι, μὲ σύστημα ἀπὸ ἐτῶν ἔκυκλοφόρουν δλα τὰ βιβλία τῆς διαιλύσεως εἰς εὐθηγάς φυλλάδας, διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν μας, δποι αἱ ξέναι θεωρίαι, τῆς παρακμῆς πλέον καὶ αὐταῖ, ἔγεφαντίζοντο εἰς τὰ δηματα τῆς ἀπείρου νεότητος ὡς συγχρόνου ἐπιβολῆς κοσμοθεωρίαι. Καὶ αὐταὶ ἐντέχγως διασκευασμέναι διὰ τῆς προπαγάνδας καὶ παραποιημέναι διὰ γὰ ἔξευτελίσουν τὴν Ἐθνικήν μας Ἱστορίαν, διὰ γὰ διαπομπεύσουν τὰ ἰδανικὰ τῆς Ἐθνικῆς πίστεως, νὰ κλονίσουν τὰ θεμέλια τῆς ζωῆς μας καὶ γὰ ὑψώσουν δῆθεν τὰ νέα ἰδανικὰ τῆς κοινωνικῆς θικαιοσύνης, τῶν δποίων τὴν ἐπικράτησιν παρημπόδιζε τὸ «παρηρματένον» ὅδανικόν τῆς Πατρίδος. «Ο,τι ιερὸν καὶ δσιον είχε τὸ Ἐθνος ἔξηντελίζετο εἰς δλήγας σελίδας. Καὶ αὐτὸν τὸν Χριστόν «έσταύρωσαν καὶ ξανασταύρωσαν διὰ τῆς ὑψηλῆς Λογοτεχνίας», τὸν δποίον δημας τὸ ἔθνος ὑπερησπίσθη αἰώνες μὲ τὸ αἷμα του καὶ ἐν δύδματι του διεξήγαγεν δλους τοὺς ἀγῶνας του.

Ἡ γλώσσα τοῦ Ἐθνους μας, τὸ κάλλος; τῆς ἀκμῆς του, ἐκηρύσσετο ἔχθρος τοῦ Λαοῦ μας, διότι ἐμποδίζει «τὴν πλατιά του μόρφωσι».

Καὶ δῆμος ὁ μεγάλος Βιλαμόδητς ἐδίδαξεν ὅτι ἡ γλώσσα εἶναι, «τὸ δοχεῖον ἔντος τοῦ δποίου φυλάσσεται δ Πολιτισμὸς ἑγδὸς Λαοῦ».

Ἡ Θρησκεία διεσύρετο δχι διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τῶν οἰωνδήποτε ἀγαξίων της, ἀλλὰ διὰ νὰ κλονισθῇ δ σεβασμὸς τοῦ Λαοῦ μας πρὸς τὴν Ἐποκλησίαν, διότι ἔγνωριζον ὅτι πέντε σχεδόν αἰώνιας συγενέρατησε τὴν ἐθνικήν μας συνέθησιν ὑπὸ δουλείαν καὶ ὅτι τὸ ράστον ὑπῆρξε σύμβολον καὶ σημαία τῆς φυχῆς τοῦ Ἐθνους μας κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος καὶ δ Σταυρὸς ἡ πηγὴ τῆς καρτερίας μας καὶ τῆς ἐνθαρρύνσεως ἥντις ὥρας τοῦ Λυτρωμοῦ κατὰ τὰς ὥρας πάσης ἐθνικῆς δυστυχίας.

Ἄπεκρυπτον δῆμος ἀπὸ τοὺς νέους τῆς Πατρίδος, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας καὶ ἀπὸ τῆς γγώσεως σας τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς ἀκόμη τῆς προσφάτου Ἰστορίας τοῦ κόσμου. Ὁτι ἀκριβά φίσ Λαοὺς πολὺ μεγαλυτέρους τοῦ ιδικοῦ μας ἐπλήρωσαν μὲ τὸν αὐτοεξευτελισμὸν τῶν ὕδεων των οἱ κήρυκες αὐτῆς τῆς νέας πίστεως, τῶν μηδενιστῶν θὰ εἴπω τῶν χρόνων μας, διότι πίστις των πραγματικὴν ὑπῆρξεν ἡ οὐδὲ μὲν αἱ πίστις: Ἡ κατακρήμνισις τῆς πίστεως τῶν ἄλλων. Ἡ ἡδονὴ τῆς ἀνατροπῆς. Ἐχρησιμοποίησεν ἔκαστος τὰς δῆθεν ιδέας τῆς κοινωνικῆς δικαιαιούσης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συγαδελφώσεως, ὡς δολιοφθορὰν εἰς έδρας τῆς ὑποστάσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων. Ὅταν δῆμος οἱ ιδίοι ἔκινδύνευσαν ἔποιενδον γὰ περιφρουρήσουν τὰ δικαιά των καὶ ν' ἀγωνισθοῦν μὲ τὰ συνθήματα τὰ δποῖα ἐμυκτήριζαν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δφείλομεν μίαν ἔντιμον ἀγαγνώρισυ εἰς τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν, διότι οὐδέποτε ἐπρόδωκεν ἔκαστος τῆς πολιτείας τῶν ἐθνῶν τοῦ τὰ συμφέροντα τῆς ιδίας Πατρίδος του, εἰς δ,τι ἀφορᾶ τὴν Ἐθνικήν των ἀκεραιότητα. Ἀφῆκαν τοῦτο διὰ τοὺς ἡλιθίους καὶ ἐπέλεξαν ἥμας ὡς τοιούτους. Ἐρωτῶ: ἐδέχθη ἡ Ρωσία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Σερβία, ἡ Ρουμανία ἡ ποιὸν ἀλλον κομμουνιστικὸν Κράτος, γὰ θυσιάσῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον τμῆμα τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους των χάριν τῆς Κομμουνιστικῆς των πίστεως; Ὅταν οἱ ιδίοι ἔκινδύνευσαν, ἐπέξη δ Κομμουνισμὸς των μόνον ὡς φιλολογία εἰς τὰ κείμενα. Ἰδετε μὲ πόσην ἐναντιότητα σθεναρὰ διέλυσε δ Τίτο τότε τοὺς δεσμούς του πρὸς τὴν Ρωσίαν τοῦ Στάλιν, δταν ἀπεφάσισε γὰ θέση τέρμα εἰς τὴν ἔξαρτησιν τῆς Πατρίδος του ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν δουλικότητα τῶν ἐπεμβάσεων τῆς μεγάλης Γείτονος, ἐνθυμούμενος τότε καὶ τὸ δυομά καὶ τὴν ὑπόστασιν ὡς ἔθνους ἀνεξαρτήτου τῆς Πατρίδος του Γιουγκοσλαβίας καὶ κηρύσσων εἰς τὸν κόσμον τὸ δικαιώμα τῆς Ἐθνικῆς τῆς Ἐλευθερίας. Ἰδετε μὲ πόσην λύσαν κυριολεκτικῶς, ἡ ἀσήμαντος Ἀλβανία διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐστησεν ἀνεξαρτησίαν ἔναγτι τῆς μεγάλης Ἡγέτιδος τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ μὲ πόσην ἐγκληματικότητα καὶ αὐθάδειαν ἔναγτι τῶν μεγάλων τῆς Δύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀνατολῆς, πτύουσα κατὰ παντὸς διεθνισμοῦ, καὶ ισότητος καὶ δικαιοσύνης, καταπιέζει καὶ ἔξηφάγισε διὰ τοῦ πυρός, τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ ἀγηκούστου διωγμοῦ, τὸν Ἐλληνισμὸν τῆς Βορείου Ἡπείρου, συνεχίζουσα εἰς τοῦτο ἡ Κομμουνιστικὴ Ἀλβανία καὶ ὑπερβάλλουσα μὲ φιλοτιμίαν τὸ ἐγκλημα τοῦ προ-

ηγουμένου καθεστώτος, τὸ δόποιον ἐν δύοματι τῆς κομμουνιστικῆς δικαιοσύνης ἀνέτρεψε; Πῶς δὲν διεμαρτυρήθη, πῶς ἀνέχεσσαι τὸ ἔγκλημα αὐτὸ δ Διεθνῆς κομμουνισμὸς ὁ κηρύσσων, διὰ νὰ διαλύσῃ τοὺς ἄλλους, τὴν κατάργησιν τῶν Πατρίδων, ἀλλὰ μὲ λύσσαν ἔκαστος ἐξ αὐτῶν ὑπερασπίζων τὴν ἰδικήν του δταν κιγδυνεύει; "Ιδετε ἀκόμη τώρα τοὺς Πολωγούς, τοὺς Τσέχους, τοὺς Ἰταλούς Κομμουνιστάς, τοὺς Ρουμάνους καὶ πάντας ἄλλους λαόν, εἰς δν ἐπεβλήθη τὸ σύστημα ἡ διαθέτει μέγα καὶ ὡργανωμένον πολιτικὸν κόμμα τῆς" Ακρας ἀριστερᾶς, δποίαν ἀγωνιστικότητα, ἐπιμονήν, ἀναταραχήν καὶ ἔξέγερσιν τέλος ἐπέδειξαν ἵνα ἀποτινάξουν τὸν ζυγόν τῆς ξένης ἐπιρροῆς καὶ τῆς ἔξαρτήσεως.

"Ημᾶς ἐπέλεξαν ὡς ἥγιεθίους καὶ θύματα καὶ ἔσπειραν ἐδῶ δικαιώματα ἀνυπάρκτων μειονοτήτων τῆς Μακεδονίας. Μόνον δὲν δικός μας Κομμουνισμὸς ἔθεσε τὰς ὑπογραφάς του ὑπὲρ τῆς Αὐτογομίας τῆς Μακεδονίας μας καὶ οὐδέποτε διεμαρτυρήθη, οὐδέποτε ὑφωσε φωνὴν καὶ τυπικῆς ἀκόμη διεμαρτυρίας διὰ τὸ αίσχος τῆς ὑποδούλωσεως καὶ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς ἀτιμάσεως τοῦ ἀκμάζοντος καὶ προηγμένου ποτὲ οἰκονομικῶς καὶ ἄλλως Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἡπείρου, ὑπὸ τὸ πέλμα καὶ χθὲς τῆς Ἐθνικιστικῆς καὶ σήμερον τῆς Κομμουνιστικῆς Ἀλβανίας. Μόνον δὲν δικός μας Κομμουνισμὸς δχι μόνον δὲν διεμαρτυρήθη, ἀλλὰ καὶ δὲν ἤγαπτιώθη ἀκόμη καὶ δταν διέθετε μεγάλας μάζας ἐνόπλων δυνάμεων παραπλανηθέντων τὸ πλεῖστον Ἑλλήνων, εἰς τὰς σφαγάς, τὸν διωγμόν, τὴν ἀτίμωσιν τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Μακεδονίας. Υπάρχει ἐκ μέρους των ἔνα κείμενον, μία γραμμή, μία λέξις, μία φωνὴ διαμαρτυρίας, διὰ τοὺς διωγμούς τῶν ἄλλων, διὰ τὰς θλέψεις τῶν ἄλλων εἰς δάρος τῶν ἔθνων ἐδαφῶν μας;

"Υπάρχουν δμως ὑπογραφαὶ εἰς κείμενα παλαιά, οὐδέποτε ἀ π ο δ ο κ ι μ α-σ θ έ ν τ α, διὰ τῶν δποίων ὑπεστηρίζετο παρὰ Ἑλλήνων, Κύριοι, τὸ δικαιώμα τῆς ὑποδούλου εἰς ἡμᾶς Μακεδονίας ν' ἀποτινάξῃ τὸν ζυγόν μας καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν Ἐθνικήν αὐτογομίαν της.

"Ίδον διατί ἐπελέγη ἡ ἴστορικὴ Θεσσαλονίκη διὰ νὰ δεχθῇ πρώτη εἰς τοὺς κόλπους τῆς τὸ σύνθημα τῆς μεγάλης ἀναταραχῆς, τὸ ἔναυσμα τοῦ πλέον ἀδυσωπήτου ἐμφυλίου πολέμου, τὸν δποῖον παρεσκεύασαν καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐκμεταλλευθῶν οἱ ἔχθροί μας, ὑποκινοῦντες τοῦτον διὰ τοῦ ἔγκαττατάου εἰς τὴν Πατρίδα μας, εἰς τὴν διάθεσίν των κομμουνισμοῦ, ὑπὸ διάφορα πολιτικὰ καὶ ἄλλα προσωπεῖα διαβιούντες μὲ τὴν ἀνοχὴν τοῦ Κράτους, τὸ δποῖον κατέλυσεν ἡ Ἐθνική Ἐπανάστασις τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 καὶ ποιούντες τὴν ἀρχὴν τῆς ἐμπράκτου πλέον συγκρούσεως πρὸς κατάλυσιν τῶν γομίμων ἔξουσιῶν, μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἔνδει πολιτικοῦ συλλαλητηρίου μεγάλου τότε πολιτικοῦ κόμματος τῆς χώρας, μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς ἐμφυλίου διαμάχης ἡμῶν τῶν Ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων, οἱ δποῖοι εἰς τὴν πραγματικότητα τοῦτο ἐκάμψαμεν, ἐπαίζαμεν τὸ παιγνίδι τῶν ἔχθρῶν τῆς Πατρίδος μας καὶ προητοιμάζαμεν μὲ τὰς χειρας μας τὴν διάλυσίν της.

Σάς ἔρωτῶ: εἴμεθα ἄξιοι αὐτῆς τῆς τύχης, αὔτῶν τῶν τραγικῶν ἐπαναλήψεων τῆς Ἰστορίας μας καὶ τῆς Μοίρας μας, περὶ τῶν δποίων προηγουμένως σᾶς ὀμίλησα, μετὰ τόσην μαχράν καὶ ἀδυσώπητον ἔμπειρίαν τῶν σφαλμάτων μας, μετὰ τόσα διδάγματα τῆς ἰδίας τύχης, τὴν δποίαν ὑπέστημεν καὶ ὡς Φυλὴ καὶ ὡς Κράτος καὶ ὡς Κοινωνία, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀδελφοκτόνου διαιράχης καὶ διαιρέσεως; Καὶ ὑπῆρξε σφάλμα τῶν γενναίων τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαγαστάσεως διτι ἔφραξαν τὸν δρόμον εἰς τὴν ἀπειλὴν καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας τῆς Πατρίδος, τὰς δποίας εὗρον ἀγοικτάς καὶ ἐλευθέρας πρός τους ἔχθρούς της;

Ἄλλα δὲν θὰ κλείσω τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς δμιλίας μου πρὸς σᾶς, δὲν θὰ θεωρήσω διτι ἐπαρκῶς σᾶς κατέδειξα δπόσον σαφής, καθαρά, διαιργής εἶναι τὴν πολιτεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοιμουνισμοῦ πρός τὴν κατεύθυνσιν τῆς καταπροσόσιας τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος μας καὶ πόσον ἀπατηλὴ ὑπῆρξε, διεθνῶς πάντοτε, τὴν προβολὴ τῶν ἴδαινικῶν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ πέιρων τὴν ὑπεράσπισις τῆς Πατρίδος των ἐκ μέρους τῶν ξένων κοιμουνιστῶν, δούρειος ἵππος διὰ τὴν ἀλωσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν ἀλλων, ἐὰν δὲν φέρω τὴν γνῶσιν σας καὶ δισων ἐξ ὑμῶν, μὴ φοιτητῶν βεβαίως, τὴν μνήμην σας, εἰς τὰ χθεσινά, τὰ πρόσφατα, διὰ τὸ μῆκος τῆς Ἰστορίας γεγονότα τῶν χρόνων μας. Ζωνταγά εἶναι καὶ ἀδιάψευστα τεκμήρια τῆς προσφάτου Ἰστορίας τοῦ κόσμου.

Κήρυξ λυσσώδης ἐναντίον τῆς ἰδέας τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας ὑπῆρξεν δ πρῶτος παρκόδημος σοσιαλιστός. Εὑρίσκοντο τότε εἰς ἔξαρσιν μεγάλην, ὡς κηρύγματα, αἱ νέαι ἰδέαι καὶ εἰχον τὴν γοητείαν ἀκόμη τοῦ ἀγγώτου καὶ τὴν σαγήνην τῶν ὑποσχέσεων ἐνδές ὥραιοτέρου καὶ καλλιτέρου κόσμου, δταν οἱ Λαοὶ παύσουν γὰ σκέπτωνται ἐθνικὰ διὰ γὰ ἐνωθοῦν καὶ ἀδελφωθοῦν. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἤμπορει πλέον γὰ τὸ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀστικὴν τάξις διότι ἔχει ἀντίθετα συμφέροντα, ἀλλὰ μόνον τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, τῆς τάξεως δηλαδὴ τῶν βιομηχανικῶν ἔργων, ἐως δτού ἔξαφανίσῃ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ἐθνικοῦ καπιταλισμοῦ. Προσείλκυε τότε τὸ κήρυγμα ἀθρόως ἰδίᾳ τὰς τάξεις τῆς Νεότητος τὴν δποία ἐκ φύσεως τῆς ἡλικίας της, ἀγνή καὶ ἀσυμβίβαστος πρός πᾶσαν ἔννοιαν καὶ μορφὴν ἀδικίας, αἰσθάνεται ἐαυτὴν ὡς φορέα τῶν καλλιτέρων καὶ τῶν εὐγενεστέρων τοῦ κόσμου.

Καὶ ἥπλωθή τὸ κήρυγμα τοῦ Γερμανικοῦ ἰδίᾳ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Εύρωπα-κοῦ Σοσιαλισμοῦ, δηνομα τότε ἀπατηλὸν τοῦ μετέπειτα Κοιμουνιστικοῦ, Μπολσεβικικοῦ Κόρματος καὶ ἐνεθαρρύνετο μάλιστα εἰς γοητείαν καὶ προβολὴν καὶ ἀπὸ πυκνὰ στρώματα διαγοσυμένων καὶ μαζῶν κάθε ἀλλο τὴν ἔξηθλιωμένων, δπως τὰς ἥθελεν τὴν θέσις τῆς κοσμοθεωρίας, διότι καὶ ὁστοὶ καὶ μυκροαστοὶ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πλέον προηγμένων οἰκονομικῶν τάξεων τῆς κοινωνίας ἀθρόως προστήρχοντο μὲν ἰδεαλισμὸν γὰ ὑπηρετήσουν τὰ ἴδαινικὰ τῆς νέας κοινωνίας. Καὶ ὑπῆρχε τότε ὡς διεθνῆς Ὀργανισμὸς τῶν Σοσιαλιστικῶν Ἐπαγαστατικῶν κοιμάτων δλου τοῦ κόσμου, τὴν διεθνῆς εἰς τὴν δποίαν ἀνῆκε καὶ δ

Ρωσικός Ἐπαναστατικός Σοσιαλιστώς, οἱ μετ' ὀλίγον Μπολσεβίκοι. Καὶ ἐταλάνισαν κυριολεκτικῶς τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ κόσμου, ἡ δποία ἔκακοπάθησεν ἀπὸ τὰς συγγραφὰς καὶ τὰ βιβλία καὶ τὰ φυλλάδια, διὰ τῶν δποίων ἐκηρύσσετο ἴστορικῶς πλέον τὸ θανατόν τῆς Πατρίδος καὶ ἔκαλοῦντο οἱ Λαοὶ γὰρ λατρεύσουν τὴν γέναν πατρίδα τῆς διεθνοῦς κοινωνίας, τὴν δποίαν ὑπόδεχται τὸ ξεσήκωμα τῆς πρώτης ἀδικουμένης ἐργατικῆς τάξεως. Ἔγινεν δμως, κύριοι, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Καὶ ἐδῶ εἶχε τὸ ἀποκαλυπτικὸν θαῦμα τοῦ παραδείγματος τὸ δποῖον σᾶς ὑπεσχέθη, ἔγινεν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, ἔκαμψαν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον καὶ οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Γάλλοι κομμουνισταὶ, σοσιαλισταὶ τότε, δταν ἀμοιβαίως ἐκινδύνευσεν ἡ Πατρίδα των. Διότι δταν ἡ ὁδεῖα φυλετικὴ διαμάχη τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Γάλλων κατέληξεν εἰς τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, εἶδεν δ κόσμος καὶ πρῶτοι οἱ ίδιοι οἱ Λαοὶ των, τοὺς Σοσιαλιστὰς τῆς Βας Διεθνοῦς γὰρ ἐγτάσσωνται εἰς τὰς τάξεις τῆς Πατρίδος των, ἵνα λάθη ἔκαστος μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κατὰ τοῦ ἄλλου.

Ἡ συναδέλφωσις καὶ οἱ διεθνισμοὶ Γάλλων καὶ Γερμανῶν Σοσιαλιστῶν διελύθησαν. Οἱ Γάλλοι ἀνεκάλυψαν ἔστιούς Γάλλους καὶ οἱ Γερμανοὶ Γερμανούς.

Ἐπρεπε δμως γὰρ διασωθοῦν τὰ προσχήματα. Καὶ ἤγαντιώθησαν ἀστεῖα ἀριθμητικῶς παραδείγματα δλίγων μεριονωμένων ἀτόμων διὰ γὰρ ἔξεγερθοῦν δῆθεν καὶ ἔγαντιώθοιν, ἔγαντι κυνδύνων, μὴ δυγαμένων νὰ ἐπηρεάσουν τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν ἐργαζομένων, ἡ δποία ἔσπευσεν, ἔκαστη εἰς τὴν χώραν τῆς, μὲ δινουσιασμὸν νὰ λάθη τὰ δπλα ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης Πατρίδος τῆς.

Γάλλοι Σοσιαλισταὶ λυσσωδῶς ἐπολέμησαν τοὺς Γερμανούς ἀδελφούς ἔως τότε εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κηρύγματα καὶ οἱ Γερμανοὶ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι δεδαίως εἰς τοῦτο. Οὐδέποτε ἔξηφαγίσθη τὸ Παραλήρημα τοῦ ἔθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, δ δποῖος εἰς μὲν τοὺς Γερμανούς ἐνέπνεε τὴν ὑποταγὴν τῆς Γαλλίας, εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν τὴν ἀμνανα καὶ τὴν συντριβὴν τοῦ προσαιωνίου ἔχθροῦ τῆς.

Ἐκήρυξε τότε δ Κομμουνισμὸς ὡς προδοτικὴν τὴν Βαν ἐκείνην Διεθνῆ του. Καὶ ἔσπευσε, διὰ γὰρ περισσώη τὰ ἔξηπτελισμένα ἀπὸ τὴν ἴστορικὴν πλέον πραγματικότητα ράκη του, γὰρ ἰδρύσῃ ἀντὶ τῆς προδοτικῆς, τὴν δρθόδοξον Γην Κομμουνιστικὴν Διεθνῆ. Αὐτὴν δεδαίως ἀκριβά ἐπλήρωσεν δ κόσμος, διότι μετ' ὀλίγον διέθετε τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πρώτης κομμουνιστικῆς, ὡς Κράτους, χώρας τοῦ κόσμου ἡ δποία παραλαμβάνουσα τὰ ἐρείπια τῆς Τσαρικῆς Ρωσίας ἔσπευδεν, ἔγκαταλείπουσα πλέον διὰ τοὺς ἄλλους τὰ διεθνιστικὰ καρυκεύματα, γὰρ ὀργανωθῆ ἐπὶ καθαρῶς ἐθνικῶν καὶ φυλετικῶν δάσεων εἰς Κράτος πανίσχυρον, εἰς μεγάλην Δύναμιν ἐτοίμην γὰρ ὑπερασπισθῆ τὰ δίκαια τῆς καὶ δψέποτε χρειασθῆ καὶ γὰρ ἐπιβάλῃ τὸ δίκαιον τῆς δυνάμεως τῆς.

Μετ' δλιγοχρόνιον παραμονὴν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν διειροπόδων, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν προφήτην τοῦ γεωτέρου κομμουνισμοῦ Λένιν, δστις ἔξεκαθαρίσθη ἀπὸ τὴν φύσιν ἡ τοὺς φίλους ἀδιάφορον, πάντως διὰ ἔγωρις ἔξέλιπεν, ἀναλαμβάνει ὡς στυγήδες δικτάτωρ τῆς νέας κοινωνίας τοῦ δικαιο-

ου καὶ τῆς ἐλευθερίας, δὲ Ἰωσήφ Στάλιν διὰ νὰ ἔκκαθαρισθοῦν καὶ ἀπὸ τὸ κόμμα καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν, καὶ οἱ θεωρητικοὶ προφῆται, καὶ οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν νέων ιδεῶν, αὐτοὶ οἱ πρωτεργάται τῆς Ρωσικῆς Ἐπαναστάσεως μέχρις ἐνδεῖ, διωκόμενοι καὶ ἐκτελούμενοι καὶ μακρὰν τῆς Πατρίδος τῶν εἰς τὰ κρυστάλλητα τῆς ξένης, διου κατέψυγον διὰ νὰ σωθοῦν τὰ ἀγαθὰ τῆς γένες κοινωνίας, τὴν δποίαν ἐκήρυξσαν διὰ τοὺς ἄλλους, δπως δ περίφημος ἦγέτης τῆς Ἐπαναστάσεως Τρότσκυ, δστις ἑδολοφονήθη ἐντὸς τῆς οἰκίας του, ἐξόριστος εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δὲν ἐπρόφθασαν, ἐκτελούμενοι ἐντὸς τῆς Πατρίδος τῶν, δπως δ Καμένεφ, δ Ζηγνόδιεφ, δ Λουγατσάρου, δ Μπουχάριν, δ Τσουχατσέφσκυ, δ Ρύκωφ, ἀναρίθμητος σειρά μεγάλων δνομάτων προφητῶν καὶ Διεθνιστῶν, διότι δ νέος Τσάρος θήθελε νὰ διαλύσῃ εἰς τὴν πραγματικότητα τὸν μῆθον τῆς δικτατορίας μᾶς τάξεως καὶ δι' αὐτῆς τῆς δημοκρατίας τῶν ἐργαζομένων νὰ θεμελειώσῃ τὴν προσωπικήν του ἔξουσίαν ἀδυσάπητον, διὰ νὰ ἴδρυσῃ τὴν γέναν Ἰσχυρὸν Ρωσίαν καὶ διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἀπλῶς νὰ κρημνίσῃ πρὸς Ἰδιοὺς τῆς Πατρίδος του τὰ ἔθυικὰ τείχη τῶν ἄλλων. Οὐδέποτε ἐπίστευσε πραγματικῶς διὰ τὴν ίδιαν χώραν του τὰ ἀπατηλὰ κηρύγματα τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης καὶ εἰρήνης, τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ δευτέρου Ιστορικοῦ παραδείγματος, τὸ δποῖον μᾶς ἔδωκεν αὐτὸς δ Κομμουνισμός, μετὰ τὴν προδοσίαν τῆς Βασίς Διεθνοῦς, τὴν δποίαν κατήργησε διὰ νὰ ἴδρυσῃ τὴν Γῆν, τὴν Ὁρθόδοξον Ζηγν Κομμουνιστικήν Διεθνή. Διότι τὶ ἐπράξεν ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐκείνη, διὰ τῶν πρωτεργατῶν καὶ τῶν ἴδρυτῶν τῆς, διὰ τῆς κυρίας δυνάμεως τῆς, ἡ δποία ἐπέπρωτο νὰ δδηγήσῃ τὸν κόσμον εἰς τὴν διεθνή ἐπανάστασιν καὶ ἐν ὅνδριαι αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς τὴν ἐργατικήν τάξιν εἰς τὴν ἔξουσίαν καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς; Ἰδού τὸ δεύτερον μέγα καὶ Ιστορικὸν παράδειγμα. Κῆρυξ λυσσώδης ἐναντίον τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας δ Ρωσικὸς Κομμουνισμός, ἀπεγγωμένως παλαίσας διὰ νὰ καταδεῖξῃ εἰς τοὺς ἄλλους «τὸ φεῦδος» τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος, μὲ τὸ ἔγχειρίδιον μὲν ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν γραφίδα τοῦ πνεύματος ἐπὶ ημισυ αἰώνα, ἔως δτου γίνη Κράτος καὶ ἐπὶ ἐν τέταρτον αἰώνος ὥς Κράτος τῆς Ἐπαναστάσεως, τὶ ἔκαμεν δταν ἐδέχθη τὴν Γερμανικήν εἰσδολήν τοῦ τελευταίου, τοῦ Βου Παγκοσμίου πολέμου; Ἐπέταξεν κυριολεκτικῶς εἰς τὰ σκουπίδια τὰ διεθνιστικὰ συνθήματα, δὲν τὰ ἐπιέφθη καν διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τούτων διεγείρων τὴν ἄμυναν κατὰ τῶν εἰσδολέων. Τὰ ἐλησμόνησε καὶ τὰ ἡρήγηθη. Διότι ἐγνώριζεν δτι εἶναι διαλυτικὰ τῆς ἐνότητος τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος καὶ δπλον διὰ τούτο μόνον πρὸς διάλυσιν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς Πατρίδος τῶν ἄλλων. Καὶ δ ἴδιος περισφίχθεις πλέον ἐντὸς τῶν δοκάνων τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος, ἐπροτίμησεν ἀπὸ τὸν θάνατον, τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ φεύδους τῆς ιδεολογικῆς πραγματικότητος, τὴν δποίαν ἐκήρυξεν καὶ ἐν ὅνδριαι τῆς τόσα ἀπειργάσθη. Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπο ἀπὸ τῆς ἀπάτης τοῦ διεθνισμοῦ

δταν ἐκιγδύνευσεν ἡ Πατρίς του καὶ ἀποβαλών τὸ προσωπεῖον ἔξηλθεγ εἰς τοὺς ἔξωστας τῆς Ἰστορίας διὰ γὰρ δμολογήσῃ ἄκων, ἐκών, τὸ ψεῦδος του. Καὶ ἐκάλεσε τοὺς Λαοὺς τῆς Ρωσίας γὰρ ὑπερασπισθοῦ τὴν Μητέρα Ρωσσίαν· ή ν Πατρίδα, τὰ ἵερα ἐδάφη της, ἐνεθυμήθη πρόσθιος καὶ πατέρας καὶ παραδόσεις, διὰ ἐπτυσε λόγῳ καὶ ἔργῳ διὰ τοὺς ἄλλους, καὶ ἐκάλεσεν εἰς συναγερμὸν τοὺς Ρώσους, δχι τὸ προλετεριᾶτον καὶ τὴν δικτατορίαν του, εἰς ἀγῶνα θανάσιμου κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν καὶ εἰσβολέων, τῶν Γερμανῶν, συνεχίζοντας, ως ἐκήρυξε τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ σφάλμα τῶν Γάλλων τοῦ Ναπολέοντος! Ἐτριβον τοὺς ὁφθαλμοὺς ἀπὸ κατάπληξιν καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς τὰ ὅτα των, δσοι τὰς ἥμέρας, τοὺς μῆνας καὶ τοὺς χρόνους τοῦ τιτανίου ἀγῶνος κατὰ τῶν Γερμανῶν ἤκουαν τὰς ἐκκλήσεις τοῦ ἐρυθροῦ δικτάτορος καὶ τὴν κολακείαν τῶν συνθηριάτων, τὰ δποῖα πρὸ δλίγων ἐτῶν ἔξημτέλιζεν ἀπατηλῶς διὰ τοὺς ἄλλους. Ἐκάλει τοὺς Λαοὺς τῆς Ρωσίας γὰρ ὑπερασπίσουν μὲ τὸ αἷμα των μέχρις ἐνὸς τὴν ἵερα γῆ τῶν προγόνων.

Δὲν ὀμίλει καν, δὲν διέστειλε ἀπὸ τὴν θύμουσαν τὴν καπιταλιστικὴν τάξιν τῆς Γερμανίας, τὸ ἀδελφόν Γερμανικὸν Προλεταριᾶτον, ἀλλὰ ἐδόξα ἐναντίον συλλήθδην καὶ δλοκλήρου τοῦ ἐχθροῦ καὶ δαρδάρου Λαοῦ τῶν Οὖν, ως ἀπεκάλει δλοκλήρου τὸ Γερμανικὸν "Ἐθνος. Ποῦ ήσαν αἱ ἔργατικαὶ τάξεις τῆς Γερμανίας, ποῦ ἦτο τὸ Γερμανικὸν προλεταριᾶτον; Τὸ φυλετικὸν μῆσος ἔξηψε καὶ ἐν δνόματι αὐτοῦ ἐπεδίωξε γὰρ θερμάνη τὰς καρδίας, ἐν δνόματι τῆς Ρωσικῆς Πατρίδος, νὰ στερεώσῃ τὸ φρόνημα καὶ τὴν θέλησιν τῆς ἀντιστάσεως, γὰρ ἐμφυχώσῃ τοὺς Ρώσους εἰς ἀπόκρουσιν τῆς εἰσβολῆς.

"Αγέστησεν δλα τὰ παλαιὰ εἰδῶλα τῆς ζωῆς μὲ τὰ δποῖα ἔζημωθη ἡ παράδοσις τῶν αἰώνων. "Οσα ἡρνήθη καὶ κατεσυκοφάντησε καὶ περιεφρόνησε καὶ ἐκρήμισεν εἰς τὰ δημοστα τῶν ἄλλων, τῶν ἀφελῶν καὶ τῶν ιδεολόγων, αὐτοτυμαρούμενος τώρα καὶ κατεξευτελίζθμενος δ κομμουνισμὸς, τὰ ἀνέστησε μόνος του. Ἄφηκεν ἐλευθέραν τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν τῆς δποίας τοὺς Οἰκους είχε μεταβάλλει εἰς Μουσεῖα καὶ ἐνεκοπώθη θριάμβους καὶ δνειρα μεγαλεπήδοια καὶ σχέδια παγκοσμίου κυριαρχίας, ἔσπειρε τὰ διώματα τῆς Ἰστορίας τῶν Μεγάλων Πέτρων, προσπαθῶν μὲ δλα τὰ μέσα νὰ κρατήσῃ δρθίαν τὴν φυχὴν τοῦ ἀγωνίζομένου ζήνους του. Οὐδεὶς θεβαίως ἐκ τοῦ ἄλλου κόσμου τὸ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ ἡ δμολογία, εἰς τὴν δποίαν περιέστη ἐκ τῆς ἀδυσιστήτου δυνάμεως τῶν πραγμάτων, εἶγαι συντριπτικῆς σημασίας διὰ τὸ μέγα πρόσβλημα τῆς ἐποχῆς μας.

"Ενέχει τὴν ἀξίαν ἀδιαβλήτου μαρτυρίας αἷματος, εἰς πίστωσιν τῆς με γάλης ἀληθείας ἐκ τῶν ἐχθρῶν της προερχομένης, δτι ἡ ἔννοια τῆς Πατρίδος εἶγαι δ μοχλὸς τῆς ζωῆς του συόδου, δ ἀσφαλῆς συντελεστῆς διὰ τὴν συτήρησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας.

"Οτι οι Λαοὶ μόνον διὰ τῆς ἐννοίας τῆς Πατρίδος καὶ σώζονται καὶ

προάγονται εἰς τὴν ζωήν.

Νέοι τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς τὰ πνευματικὰ τεμένη της διδασκόμενοι, τὶ χρείαν ἔχουμεν ἄλλων μαρτύρων;

‘Ομιλῶν πρὸς Σᾶς, ἀντιλαμβάνοντες διατὶ προέταξα τὸ θέμα τοῦτο τῆς ἔθνικῆς συκειδήσεως τῶν ἄλλων θεμάτων, διότι ἥλθον πρὸς σᾶς ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαγαστάσεως ἢ δποία τὴν γέρθη μετὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ περισώσωμεν αὐτὴν τὴν κινδυνεύουσαν ἔθνικήν μας συγένησιν καὶ ἀπομακρύνοντες δριστικῶς ἀπὸ τῆς Πατρίδος μας τὸν κίνδυνον νὰ τὴν ἀνορθώσωμεν δλοι μαζί καὶ τὴν ἀναγεννήσωμεν.

‘Ιδιαυτέρως δμως δι’ ἥμας δλους οἱ δποῖοι ἑταῖαιμεν ἑαυτοὺς πνευματικῶς, ἐπιστημονικῶς καὶ κατ’ ἐπάγγελμα εἰς τὸν οἰκογομικὸν τομέα τῶν πραγμάτων τοῦ ἔθνους, εἰς τὴν κρισιμωτάτην αὐτὴν περιοχὴν τοῦ ἔθνικου συμφέροντος, εἶναι ἀπαραίτητος καὶ χρήσιμος δ διαχωρισμὸς οὗτος τῆς πίστεως καὶ τῆς προσπαθείας δλων τῶν τιμίων ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀναγγώρισιν τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας καὶ τὴν δικαιώσιν της, διὰ τὴν ἔξυψωσιν τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ τιμίου μόχθου τῶν ὑπὲρ τῶν ιδίων καὶ τοῦ συγόλου, εἰς ἥμας, λέγω, περισσότερον τῶν ἄλλων, εἶναι ἀπαραίτητος δ διαχωρισμὸς τοῦ ἀγῶνος τούτου, τοῦ σκοποῦ τούτου πάσης προτρημένης εἰς δέας καὶ πολιτισμὸν κοινωνίας, ἀπὸ τὴν πίστιν εἰς τὰς ἔθνικὰς ἀξίας καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν. Τὴν σύγχυσιν ἐπεδίωξαν οἱ ἔχθροι τοῦ ἔθνους, ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, οἱ ἔχθροι τῶν ἐργατικῶν τάξεων, τῶν ἀσθενεστέρων οἰκονομικῶς, θὰ εἴπω, τάξεων, διότι πρέπει νὰ καταργήσωμεν, Κύριοι, καὶ φραστικῶς τὴν πλάνην αὐτὴν. “Ολοι οι Ἐλληνες εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐργαζόμενοι καὶ οἱ προσφέροντες τὴν ἀγροτικὴν ἐργασίαν χειρώνακτες τῆς γῆς, τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἄλλων ἐπαγγελμάτων, εἶναι ἀξιοί τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ μας καὶ τῶν προσπαθειῶν μας, πλησίον καὶ τῶν ἄλλων τάξεων καὶ ἐπαγγελμάτων τῆς Ἐθνικῆς Κοινωνίας, διὰ τῶν δποίων κινεῖται ἡ ζωὴ τῆς καὶ οἰκοδομεῖται ἡ πρόσδοση καὶ δ Πολιτισμὸς τῆς.

‘Ἔμεις εἴμεθα πλησιέστερα δλων τῶν ἄλλων πρὸς τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας, ὡς εἴπον καὶ λόγῳ τοῦ εῖδους τῆς πνευματικῆς μας δράσεως. Σεῖς οἱ σπουδασταὶ τῆς Βιομηχανίας κατ’ ἔξοχὴν μετέχετε καὶ θὰ ἀνήκετε αὔριον δλοκληρωτικῶς, θέσει καὶ τίτλοις, εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν, εἰς τὴν ἐνότηταν αὐτὴν τῶν συμφερόντων τοῦ συγόλου, θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, ἐπιστήμονες καὶ ἐπαγγελματίαι τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως. ‘Απτόμεθα τοῦ προσβλήματος τούτου, τοῦ κοινωνικοῦ λεγομένου καὶ εἴμεθα καὶ κατ’ ἀνάγκην γνῶσται ὅχι μόνον τῶν θεωριῶν, αἱ δποίαι ἀνεπτύχθησαν κατὰ καιρούς ἐπὶ τῶν μεγάλων θεμάτων τῶν σχέσεων κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῶν μορφῶν ἀπὸ τὰς δποίας διαδοχικῶν διῆλθον τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς σχέσεις ταύτας προσβλήματα, τὰ παγκύριμα καὶ τὰ ιδικά μας.

Ἐίμεθα διὰ τοῦτο, καὶ πρέπει ἔκαστος ἕξ ἥμιν γὰ εἶγαι πάντοτε, συγε-

δητοί ἀντίπαλοι πάσης συγχύσεως καὶ οἰασθήποτε πλάνης, ἀλλὰ καὶ συνειδητοὶ κήρυκες τῆς ἀληθείας.

Ἄληθειαν δὲ θεοῖς μαζί, παντοῦ, ἀλλοι περισσότερον καὶ ἀλλοὶ διλιγότερον, ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ἔκαστου ἔθνους συνθηκῶν, δὲν παρουσιάζει θεοῖς ίδεώδη μορφὴν διαρρυθμίσεως τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, δτι ἐμφανίζει ἑγίας ἀνιστρητας καὶ ἀδικίας. Καθηκον μας εἰναὶ θαθημήδὸν καὶ κατ' ὀλίγον γὰρ ἀρωμεν τὰς ἀνιστρητας αὐτάς.

Ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου γὰρ θελτιώσῃ τὴν θέσιν του, γὰρ ἐπιτύχῃ τὴν ἔξυψωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς του, δὲν ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος. Δέν σταματᾷ ποτέ. Εἶναι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦτο καὶ λειτουργία ἐνστίκτου καὶ τέλος ἡθικὸς σκοπός. Εἶναι συνεχῆς καὶ ἀδιάκοπος ἡ προσπάθεια καὶ πρέπει διὰ τοῦτο γὰρ μὴ λειτουργῆσαι μὲν σύστημα καὶ λόγον, μὲν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην διὰ γὰρ μὴ λειτουργῆσαι ως φυσικὸν ἐνστικτον, ως τυφλὴ δρμὴ τῆς φύσεως, ἀλλὰ ως δημιουργικὴ δύναμις προόδου καὶ κοινωνικῆς εὐταξίας, ἀντὶ τῆς ἐπικινδύνου ἀναταραχῆς.

Ἡ τοποθέτησίς σας διὰ τοῦτο ἔναντι τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος τῆς χώρας δὲν εἶναι δύσκολος. Καὶ δχι μόνον τοῦτο. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀπαραίτητος. Διότι περιλαμβάνεται μέσα εἰς τὰς γενικὰς ἔκείνας ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ συνδόλου καὶ τῶν προβλημάτων τὰ δποία τὸ ἀπασχολοῦμεν.

Ἡ ἀδράνεια ἡ ἀδιαφορία ἔναντι τῶν γενικῶν τούτων ὑποχρεώσεων ὑποθεῖται τὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας τόσον ὑπὸ τὴν ίδιαστη τοῦ πολίτου, δυον καὶ ίδιαιτέρως τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ ρόλον τῆς ἀρχῆς του μάζης, ἡ δποία παθητικῶς μόνον ἀποδέχεται διὰ τὴν προσβολὴν μιᾶς πίστεως δυναμένης γὰρ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἔθνικῶς καὶ κοινωνικῶς συμφόρους λύσεις.

Αὐτὴ ἡ ἔθνικὴ πρόσοδος ἀπαιτεῖ τὴν ὀρθὴν τοποθέτησιν δλων ἔναντι τῶν γενικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας καὶ ίδιαιτέρως ἔκείνου, τὸ δποίον ἐσυγχθίσκειν γὰρ λέγωμεν «κοινωνικόν», καὶ προκαλεῖ τὰς μεγάλας ἀνασταθσεις τῶν χρόνων μας. Ἔναντι τοῦ προβλήματος τούτου, δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἐπιφύλαξιν διὰ τὴν προσβολὴν μιᾶς πίστεως δυναμένης γὰρ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἔθνικῶς καὶ κοινωνικῶς συμφόρους λύσεις.

Καταπολεμοῦμεν τὰ προγόμια, διότι ἀποτελοῦν ἄδικον σφετερισμὸν τῶν δυκαιωμάτων τῆς ἐργασίας καὶ ἐπιζητοῦμεν πάντοτε, ἀντὶ τῆς πάλης τῶν τάξεων, τὴν δποίαν κηρύσσει ἡ θρησκεία τοῦ μίσους, ἀντιθέτως τὴν συνεργασίαν αὐτῶν χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Ἡ κοινωνία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐργασίας, τῶν δικαίων ἀμειδομένων ἀνθρώπων, δὲν θὰ ἀγαπήσῃ ἀπὸ τὴν τέφραν καὶ τὴν συμφορὰν τῆς κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συγειδητὴν καὶ ἐλευθέραν πίστιν δλων μας εἰς τὴν ίδεαν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τὴν δποίαν θὰ μεταβάλωμεν εἰς πραγματικότητα, μὲ τὸ ἐλεύθερον φρόνημα τοῦ Λαοῦ μας καὶ μὲ τὴν Δη

μοκρατίαν ως ίδεαν και ως μορφήν δργανώσεως τῆς ζωῆς μας εἰς πᾶσαν μορφήν τυραννίδος.

‘Η Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου δὲν κατήργησεν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν. Ἀνέστειλε τὴν λειτουργίαν της, διὰ νὰ σώσῃ τὴν Δημοκρατίαν ἀπὸ τὰς παρεκτροπάς της, διὰ τῶν δποίων ὥδηρει καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸ πολίτευμα εἰς κατήπτωσιν καὶ συμφοράν. Δὲν κατήργησε τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ τὴν ἀσυνδοσίαν τῆς κομματικῆς ἐλευθεριότητος διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν Νόμον καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῶν ἀληθῶν δάσεων ὑγιούς κοινωνικῆς Δημοκρατίας.

‘Εδουλόθη ἡ συνειδήσις τοῦ ἔθνους εἰς τὴν τυραννίαν τοῦ Κόμματος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθῆς πολιτικὴ ἐλευθερία. Δὲν εἶναι Δημοκρατία.

Νὰ παραμείνετε ἀδέσμευτοι ἀπὸ Ἰδεολογικάς ἀπόφεις καὶ προκαταλήψεις. Μήγη δογματίζετε καὶ μήγη ἀλυσσοδένεσθε μὲθεωρίας καὶ κατασκευάς Ἰδεολογιῶν. ‘Ατενίζετε τὴν πραγματικότητα φύχραιμοι, ως ἔρευνητα ἀπροκατάληπτοι καὶ ἀδέσμευτοι. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὀδὸς τοῦ Ἐπιστήμονος, τοῦ ἀξίου τοῦ ὄγκματος. Αὐτὴ εἶναι ἡ μέθοδος τῆς ἐπιστήμης, δπου δι’ αὐτῆς σκοπεῖται τὸ Ἀληθὲς καὶ τὸ Ἰδεώδες καὶ οὐχὶ ὁ πειθαναγκασμὸς τῆς σκέψεως εἰς πολιτικάς θεωρίας. ‘Η ὀδὸς τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης ἔχει εἰς τὴν πατρίδα μας παράδοσιν καὶ Ἰστορίαν λαμπτράν.

Εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν πραγματικῶν ἔρευνητῶν τοῦ πνεύματος, τῶν στοχασμῶν τῆς ίδεας καὶ τοῦ δέοντος.

Δι’ αὐτῆς τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀδέσμευτον φρόνημα τῶν προγόνων μας, συνέλαβεν δλα τὰ ὑψηλὰ νοήματα τῆς ζωῆς καὶ ἐπλασεν δλας τὰς μεγάλας ίδεας τοῦ κόσμου.

Δὲν ἀμφιβάλλω δι: αὐτὸ τὸ ἐπιστημονικὸν ιδεώδες ἔρευνης καὶ πίστεως θὰ προκρίνετε καὶ σεῖς.

‘Οταν σαφῶς καὶ συνειδητῶς τοποθετηθῆτε ἔναντι τῶν βασικῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς δλότητος, θὰ γίνετε θετικοὶ ἐργάται τῆς ἐπιστήμης σας καὶ ἀξιοί πολίται τοῦ ἔθνους μας.

‘Οταν κατ’ ἀξίαν συνδέσετε δλα τὰ προβλήματα τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸ θεμελιώδες πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως μας, εἰς τὸ δποίον σᾶς ὥδηρει ἡ πίστις πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ τὴν ζωὴν του καὶ τὰς ἀξίας του, θὰ εἰσθε συνειδητοὶ ἔθνικόφρονες ἐργάται τῆς εὐημερίας τῆς Πατρίδος, ἡ δποία εἶναι ἐργον σας καὶ εὔθυγη σας, δσον καὶ ίδική μας.

‘Ιδεολογικῶς σᾶς καλῶ νὰ ταχθῆσε φυχικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ συναὶ σθηματικῶς, θὰ εἴπω, ἀγτιμέτωποι πρὸς δλα τὰ πνευματικὰ καὶ ἥθικὰ σκότη τῆς ἐποχῆς μας.

Πρόβλημα μέγα θὰ δρθωθῇ ἐνώπιόν σας δ λεγόμενος ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς σας, καλλίτερον θὰ εἴπω ἡ ἐπαγγελματική σας ἀποκαταστασίας, διότι ἐπιλέξαντες τὸν τομέα τοῦτον τῶν σπουδῶν σας διὰ τὴν ἐπιστη-

μονικήν σας δυτότητα, κατά ένα τρόπον είσθε ηδη ἐπαγγελματικώς προσανατολισμένοι διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας. Τὸ θέμα τῆς ἐπαγγελματικῆς τακτοποίησεως κατέστη εἰς τὴν ἐποχὴν μας παγτοῦ κύριοι, καὶ δι' ὅλους κυριολεκτικῶς πρόβλημα κρίσιμον.

Αἱ γενικαὶ συνθῆκαι, ὡς διεμορφώθησαν μετὰ τὸν πόλεμον καὶ αἱ εἰδίκαιὶ συνθῆκαι τῆς Οἰκονομίας μας ἀπαιτοῦσιν ηδη διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σας ἀποκατάστασιν, πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν ἔφοδίων σας, μόρφωσιν εὐρυτέραν καὶ ἔξειδίκευσιν, ἔφεσιν ὑπουργῆς καὶ ἔρευνῆς συνεχοῦς, καλλιέργειαν τοῦ ἐνδιαιφέροντος διὰ τὰ πραγμάτα καὶ τὰ προβλήματα τοῦ τομέως σας καὶ πίστιν, συνείδησιν δτὶ δ σκοπὸς τῶν Σχολῶν δὲν εἶναι ή δημιουργία πινακιούχων, ἀλλὰ ἐπιστημόνων καὶ τὸ πτυχίον δὲν εἶγαι φιλοδοξίᾳ τέρματος, ἀλλὰ ἀφετηρίᾳ πρὸς νέας ἑκάστου ἔξορμήσεις.

Δὲν ἐπιθυμῶ γὰρ σπείρω ἀπογοητεύσεις, ἀλλὰ πρέπει γὰρ ἔχετε σαφῆ γνῶσιν τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς σας, διὰ γὰρ τὰ ἀντιμετωπίζετε κατὰ τρόπον θετικόν, μὲ συνείδησιν, μὲ τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ σὺν τῷ χρόνῳ μὲ τὸ πολύτιμον προσδότην τῆς ἐμπειρίας ἑκάστου.

Μὲ τὴν θέλησίν σας, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἴκανότητά σας θὰ διπερνίκηστε διὰ τὰ ἔμποδια.

Θὰ προσθέσω καὶ θὰ τονίσω κύριοι, καὶ μὲ τὸ Ἡθος σας.

Ζῷμεν εἰς μίαν ἐποχὴν τὴν δυοῖαν κατέστησεν ἀληθῶς ἴστορικὴν ή ἀλματώδης δύον οὐδέποτε ἄλλοτε - πτῆσις θὰ εἴπω - τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς μεγάλας καὶ ἀποφασιστικὰς πραγματοποιήσεις διὰ τῶν δυοῖων, δύον οὐδέποτε ἄλλοτε, ηρθησαν αἱ νοητικαὶ δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου ἔως τῶν ὑψηλοτέρων ἐπιπέδων ἐπιδειξεῖσαν ἀληθῶς μεγαλουργίας. Θὰ ητο πρὸς δφελος μέγα τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας, ἐὰν ή δημιουργικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἴχε τὴν αὐτὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐπιβολὴν καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν ἥθικῶν πραγματοποιήσεων, ἐὰν ή γενικὴ πρόσδοσος τοῦ Νοῦ παρηγορούσθετο καὶ ἀπὸ μίαν ἀνάλογον ἔξαρσιν καὶ ἐπιβολὴν τοῦ ἥθικου νόμου, τοῦ ἥθικου τέλους, διὰ τοῦ δυοῖου ή πρόσδοσος, πᾶσα ἀνθρωπίνη πρόσδοσος καὶ κατάκτησις, ἀποδαίνεις ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας καὶ φέρει τὸν ἀνθρώπου πλησίεστερα πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὴν Ἀλήθειαν.

Δυστυχῶς ή ἀντίφασις κατέστη τραγική.

Προέλαυσις τοῦ Νοῦ, ὑποχώρησις εἰς τὸν ἀγώνα τῆς ἥθικῆς τελειώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Οταν κάποτε διέγας ἀνήρ τῆς Γαλλίας, δι πολὺς Κλεμανσὼ διμιλῶν πρὸς μίαν διμήγυριν ἔλεγε, «εἴναι ἐπίκαιρον, κύριοι, νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ὠραίαν σύλληψιν τοῦ Χριστοῦ ὅταν ἐκήρυκσεν, τὶ ἀξίαν ἔχεις ἀνθρωπε ἐὰν τὰ πάντα κατακτήσῃς καὶ ἀπωλέσῃς τὴν ψυχὴν σου;» τὸν διέκοψεν ἀκροατὴς τῆς λεγομένης καὶ τότε ἀριστερᾶς, «μά, Κύριε Πρόθεδρε, τοῦτο εἶναι κήρυγμα καὶ εἰναι γνωστὸν δτὶ δὲν συμπαθεῖτε τοὺς ἀμβωνας» (διότι πράγματι δι Κλεμανσὼ

ἀντιπαθῶν σφάλματα τινὰ καὶ ὑπερβολὰς τότε κατὰ τὴν κρίσιν του τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Κλήρου της, ἔχαρακτηρίζετο, ὡς δὲν ἥτο δεῖται, ὡς ἀθεος), ἀντέδρασεν ἀμέσως εὐθὺς διὰ γὰ εἰπη: «ἐάν αὐτὸ τὸ δποίον λέγω ὑπὲρ τοῦ ἥθικου νόμου τῆς προσδόου δὲν ἔχει ἀπήγησιν εἰς τὴν ψυχὴν σας, τότε δυστυχῶς, ἀγαπητὲ Κύριε, δριστικῶς τὴν ἀπωλέσατε καὶ δὲν ἔπιθυμω τὸ ὕδιον οὔτε δι' ἐμὲ, οὔτε διὰ τὴν ψυχὴν τῆς Γαλλίας».

Οὐδέποτε, δεῖται, ὅτι ἔπιθυμήσωμεν τὸ ὕδιο διὰ τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλλάδος, ἢ δποία συγέλασθε διὰ τῶν ἀνδρείων τοῦ πνεύματος τοῦ κλασσικοῦ μεγαλείου της καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν εἰς τὸν Κόσμον, ὅλα τὰ ὑφηλὰ Νοήματα τῆς Ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ἔπλασεν δλας τὰς μεγάλας Ἰδέας τοῦ Κόσμου, ἢ δποία ἐκήρυξε τὴν ἥθικὴν τελείωσιν τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος διὰ τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἱερῶν καὶ δσιων τῆς Πόλεως, τὴν λατρείαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἡθικοῦ Νόμου, τὴν Πολιτείαν ὡς φορέαν Πολιτικόν, διὰ τῶν νόμων καὶ τῆς ισχύος της, τῶν ἥθικῶν ἀξιώσεων τῆς ζωῆς, τῶν ἀπαιτήσεων τῆς εὐγονιουμένης Κοινωνίας, ἥτις διὰ τούτων ἀπὸ τῆς ἀγέλης τῶν δούλων τῶν τυφλῶν ἐνστίκτων καὶ δρμῶν τῆς φύσεως, ἀνίσταται διὰ τοῦ ἥθους της καὶ τοῦ Ἰδεαλισμοῦ της εἰς Κοινωνίαν συγεδητῶν καὶ ἀρίστων ὑπάρξεων, ἀξίων τοῦ δνόματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου.

Τοῦ πνεύματος τούτου μιᾶς ἔξαρσεως τῶν ἥθικῶν σπουδῶν τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, τοὺς δποίους περελαμβάνει ἢ ὑπαρξίες τῆς Πατρίδος ὡς φορέως μακρᾶς καὶ λαμπρᾶς ιστορίας, ἐκφράζει σήμερον τὸ Ἐθνικὸν Κράτος, ἢ Ἐθνικὴ Ἐπαγάστασις, ἥτις ἔταξεν ὡς σκοπὸν της γ' ἀποκαταστήσην ὑδίως ἔκενα ἐκ τῶν δποίων παρεκκινήθη.

Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο πρέπει νὰ διοχετευθῇ εἰς δλους τοὺς τομεῖς τῆς Ἐθνικῆς δραστηριότητος, νὰ ἐμπνεύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ νὰ σφυρηλατήσῃ τὰς θελήσεις της. Νὰ γίνη συνεδήσις ἐκάστου εἰς τὸν τομέα του ἢ ἀρχὴν τοῦ ὑπηρετεῖν τὸ σύγκολον, τὴν δποίαν ἐκφράζει τὸ σύγχρονον Κοινωνικὸν Κράτος, δταν κηρύσσει τὴν Κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν Κοινωνικὴν Ισορροπίαν ὡς ἀρχὴν καὶ σκοπὸν συνεργασίας καὶ οὐχὶ διχασμοῦ καὶ διαμάχης, πάλης καὶ ἀλληλοεξιστώσεως τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων.

Γνωρίζω, Κύριοι, τὰς ἀμφιβολίας τὰς δποίας ἢ ἐποχὴ μας ἔσπειρε διὰ τὴν πρακτικὴν ἀξίαν καὶ ἀπόδοσιν τῶν ἐγτίμων μέσων τῆς ζωῆς, τῶν ἥθικῶν ἔφοδίων πρὸς ἔπικράτησιν.

Γνωρίζω δτι οἱ Πολέμοι, οἱ δποῖοι κλονίζουν ὑδιαιτέρως τὸν κόσμον τῶν ἥθικῶν ἀξίων τῆς ζωῆς, ἐκλόγνισαν μοιραίως καὶ τὴν πίστιν πρὸς αὐτάς. Τοῦτο δφείλεται περισσότερον εἰς τὸ δτι αἱ ἐποχαὶ τῶν πολεμικῶν ἀναστατώσεων, εὐγοοδην περισσότερον εἰς τὴν καταπληκτικὴν ἀναδούν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀνθρώπων ὑπόπτου δραστηριότητος, χειρίστης

επιλογής μέσων καὶ ἀνωμάλου πρὸ πάγτος ἐκδηλώσεώς τῶν ἐντός τοῦ κοινωνικοῦ συγόλου.

Τοῦτο ἐνέδαλε τοὺς πολλούς εἰς ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑγιοῦς νομίσματος τοῦ ήθους, ἀφοῦ τὸ κακόν, ὃς εἰς τὸν περίφημον νόμον τοῦ Γκρέσαμ, ἐκδιώκει τὸ ὑγιὲς καὶ ἐπικρατεῖ καὶ κυκλοφορεῖ καὶ ἀπέκτησε καθ' ἑαυτὸν ἀξίαν. "Οἱ τι διως ἀνωμάλως πρὸς στιγμὴν ἀνέτρεψεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἱεραρχίαν τῶν ἡθικῶν ἀξιῶν, δὲν εἶγαι καὶ δὲν πρόκειται γ' ἀποτελέση τὸν κανόνα τῆς ζωῆς. Ἀποκρούμενον καὶ ἀποκρούσατε ἀδιστάκτως τοιαύτην ἀγτίληψιν καὶ τὴν θεωροῦμεν, θεωρήσατέ την, ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ζωὴν μας, καὶ τὴν ισορροπίαν της.

Δὲν θὰ δεσπόσῃ τῇ ἔθνικῇ ἀνωμαλίᾳ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγθρωπίγης ζωῆς. Δὲν θὰ τὴν δεσμεύσῃ. Ἐδὲ διεταράχθη καὶ τελικῶς ἀνετράπη τῇ ισορροπίᾳ, βέβαιον διως εἶναι διὰ ἀποκατασταθῆ. Εἴναι τοῦτο Νόμος τῆς φύσεως καὶ τῆς ιστορίας. Καὶ ἀκόμη βεβαιότερον διὰ θὰ ἀποκατασταθῆ ἐπὶ δάσεως ἀνωτέρας. Διότι τοῦτο εἶναι Νόμος τῆς προδόσου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ. Θὰ παραμείνωμεν εἰς πεῖσμα τῆς φευδοπροφητείας τῆς ἐποχῆς μας, Χριστιανοί, πιστεύοντες καὶ διακηρύσσοντες διὰ αἱ ἡθικαὶ συλλήψεις καὶ προσταγαὶ τῆς Χριστιανικῆς καστιθεωρίας, παραμένουν ἀνυπέρβλητοι καὶ ἀπροσπέλαστοι εἰς τὸν χρόνον, ἀφθαρτοὶ καὶ ἀκατάλυτοι εἰς τὸν αἰώνα, θείως αὐθεντικαί.

"Οταν δημιλῶ πρὸς σᾶς τοὺς Ἑλληνας φοιτητὰς ἐνδὲ ἀπὸ τὰ ἀξιόλογα πνευματικὰ Ἰδρύματα τοῦ τόπου μας, δικαιοῦμαι γὰ σᾶς εἶπω, διὰ παραμένει πάντοτε ὃς γοητευτικῆς ἐπικαιρότητος δύναμις τῶν καλῶν ἀγθρώπων, τῶν ἀξιῶν τοῦ δινόματος ἐργατῶν τοῦ πνεύματος, τὸ ήθος τῆς προσωπικότητος, τὸ δποῖον δφείλετε γὰ καλλιεργήσετε εἰς τὸ φῶς τῶν ἀγωτέρων συλλήψεων τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας.

Μὲν τὸ ήθος σας θὰ ἐπιβληθῆτε, θὰ ἐμπνεύσετε σεβασμόν, θὰ διαλύσετε ἀμφιβολίας, θὰ ὑπερνικήσετε ἐμπόδια καὶ πρὸ πάγτος θὰ στερεώσετε τὴν πίστιν τῶν θείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὸν ἑαυτόν σας.

Τὰ ἔντιμα μέσα εἶναι τὸ προνόμιον τῆς ἐκλογῆς τῶν εὐγενῶν φύσεων.

Καὶ ἂν πρόκειται, Κύριοι, διὰ τούτων γὰ ταλαιπωρηθῆτε, δπως πιθανὸν γὰ ἐμφανίζῃ τῇ ἀπατηλῇ εἰκὼν τοῦ κιβδήλου νομίσματος τῆς ἐποχῆς μας, ἐάν πρόκειται διὰ τούτων νὰ διδηγηθῆτε εἰς δυσκολίας, προτιμήσατε πάντως, κύριοι, αὐτὸν τὸν δρόμον, διότι η ἀληθείας εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν ἀγθρωπίγην φύσιν, δπως τὴν ἁδεδαξε τὸ ἀπαράμιλλον Ἑλληνικὸν πνεύμα καὶ τὴν περιέδαλε μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ Θείου Λόγου καὶ τοῦ μαρτυρίου του δ Μέγας Διδάσκαλος τοῦ κόσμου.

Τὴν ἀγωγὴν σας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θὰ ὑπονομεύσουν πολλάκις παραδόσεις καὶ ἔνστικτα μιμήσεως καὶ κρυπτοδιδασκαλίαι, αἱ δποῖαι δὲν εἶγαι πόντοτε γνησίως ἐλληνικαὶ καὶ δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν κόσμον τῶν θείων μας πνευματικῶν ἀξιῶν.

"Εγαγτι τούτων γὰ κρατήσετε τοὺς ἔαυτοὺς σας εἰς στάσιν ἐχθρότητος καὶ ἀποκρύψεως, καὶ γὰ παραμείγετε πιστοῖ εἰς τὰς εὐγενικὰς παραδόσεις τοῦ Ἐλληνοχριστιανικοῦ κόσμου. Διὰ τούτων ἡ πατρὶς μας ἀντέστη εἰς δλας τὰς προσδολὰς τῆς Μοίρας, εἰς δλας τὰς παγίδας τῆς ιστορίας καὶ ἐπέζησε καὶ ἀπὸ τῶν πτώσεων πάντοτε ἐγερθεῖσα, οὐδέποτε δριστικῶς ἀπωλέσθη. Τὴν δύναμιν τῆς αἰωνιότητός της ηγήσθησεν ἡ Πατρίς μας ἀπὸ τὴν ἀπέραντον ἡ-θικὴν πίστιν της. Ὁ Ἀρχαῖος Ἐλληνικὸς Λόγος, πρόδρομος καὶ προφητικὸς εἰς τὴν ἔξαρσιν τῶν Μεγάλων Ἀληθειῶν τῆς ζωῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ δ λόγος τοῦ Θείου Χριστιανικοῦ πνεύματος, συνέθεσαν τὸ μέγα ηθικὸν ἴδεωδες, ἴδεωδες πίστεως καὶ βαθείας θρησκευτικότητος, τὸ δποῖον ἐνέπνευσε τὴν ἐλληνικὴν αἰωνιότητα καὶ ἐφώτισε τὰς μεγαλειώδεις ἀναλαμπὰς της.

Τὰς μεγάλας αὐτὰς πνευματικὰς καὶ ἥθικὰς ἀξίας, τὰς δποίας ἐκληρογομήσαμεν καὶ περιεσώσαμεν μὲ τοὺς ἀγῶνας μας καὶ τὰς θυσίας μας, γενεσὶ 30 αἰώνων ιστορίας, δὲν πρόκειται βεβαίως γὰ ἀπαργυρθῆ ἡ Γενεά σας, καί τοι αὐτὸν τὸν ρόλον τῆς ἐπεφύλαξαν οἱ κακοί. Τούγαντίον χρέος σας εἶναι μέγα καὶ ιστορικὸν δ, τι καλὸν ἐλάβετε, γὰ τὸ ὑπερβάλλετε.

Διὰ τοῦτο πιστεύω δτι πέραν πάσης ἀπατηλῆς δοξασίας καὶ φευδοπροφητείας τῶν χρόνων μας, πέραν τῶν ἀπατηλῶν κοσμοθεωριῶν τῆς δῆθεν κοινωνικῆς δικαιοσύνης, δπισθεν τῶν δποίων κατεδείχθη πλέον δτι κρύπτεται δ πλέον στυγνὸς φυλετικὸς ἄμυναισιμὸς μιᾶς μεγάλης μάζης φυλῶν, κατωτέρας βιολογικῆς ποιότητος καὶ διὰ τοῦτο χαμηλοῦ ἡ ἀνυπάρκτου ἥθικου πολιτισμοῦ, πέραν δλων αὐτῶν τῶν διδασκαλιῶν, μὲ τὰς δποίας προσπαθοῦν σήμερον γὰ κερδίσουν τὴν φυχὴν τῶν μαζῶν διὰ γὰ τὰς παραδόσουν αδριον δεσμίας εἰς τὴν ἀποκτήνωσιν τῆς δουλείας, πέραν δλων αὐτῶν, πιστεύω δτι θὰ παραμείνῃ δρθιον εἰς τὰς φυχάς σας, ἀκμαῖον εἰς τὰς συγειδήσεις σας, διὰ γὰ σᾶς καθοδηγγῆ καὶ ἐμπνέη τὴν ιστορικήν σας ἐκδήλωσιν, τὸ μέγα τριαδικὸν σχῆμα τὸ δποῖον συνθέτουν αἱ τρεῖς ὑψηλαὶ ἔννοιαι τῆς Ἐλληνικῆς πίστεως, ἡ θρησκεία, ἡ πατρίς καὶ ἡ οἰκογένεια.

Διαγοίγεται ἐγώπιόν σας εὑρεῖα ἡ λεωφόρος τῆς σταδιοδρομίας σας. Ἐ-πελέξατε τομέα ἐκ τῶν κρυστιμωτέρων καὶ ἀξιωτέρων τῆς Ἐθνικῆς ζωῆς καὶ τῶν συμφερόντων της.

"Ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομικῆς προσόδου τοῦ τόπου θ' ἀποτελέσῃ τὸ ἀσφαλές ὑπόστρωμα τῆς γενικῆς ἀγαθοὶργανώσεως τοῦ Εθνους. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, εἰς τὴν δποίαν φέρω, ὡς τιμὴν ὑψηλήν καὶ εὐθύνην διατίθεται τῶν δψηλῶν ἔθνων σκοπῶν της, δτι καὶ προσωπικῶς συμμετέχω ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν της, ἔδωκε πρωτοπορείαν ἔργου καὶ ἐνδιαφέροντος εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνασυγκροτήσεώς της.

Μνημειῶδες εἶγαι καὶ θὰ καταδειχθῇ ἐν τέλει τὸ ἔργον τὸ δποῖον εἰς τὸν τομέα τοῦτον συντελεῖται μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀξιοθαύμαστον ἐμπνευστήν καὶ ρέκτην δημιουργόν, Ὑπουργόν τοῦ Συντογισμοῦ Κύριον Νικόλαον Μακαρέζον,

δστις συγέλαχε μὲ ρεαλισμὸν, σοφὴν ἐνημέρωσιν καὶ ὑψηλὸν αἰσθῆμα Ἑλληνικῆς εὐθύνης, τὸ δλον πρόδλημα, καὶ τὸ ἔθεσεν ἔντὸς τῶν γραμμῶν τῶν ἔθνικῶν καὶ ὑγιῶν κοινωνικῶν λύσεων.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐκήρυξεν ὡς σκοπὸν ἀναδημουργίας τὸν ἐκσυγχρονισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ἐργάζεται διὰ γὰ ἐπιβάλλῃ εἰς δλοκληρον τὸν χῶρον τῆς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ἔργον τῆς Μεθόδου καὶ τῆς Ἐπιστήμης. Ἐχθροὶ τοῦ κακοῦ ἐμπειρισμοῦ καὶ τῆς προχειλογίας, ἀντίπαλοι τοῦ ἐρασιτεχνισμοῦ τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐνεργείας, κηρύσσομεν καὶ σᾶς καλούμεν γὰ πιστεύετε δτὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην θὰ προέλθῃ γὰ λύσις τῶν προβλημάτων.

Ἡ ἐπιστήμη δμως, ἡ ἀληθῆς, ἡ ἀπρόσωπος καὶ ἀκομμάτιστος καὶ ἀφαρίαστος καὶ ἀγεπτηρέαστος, ἡ μὴ δουλεύουσα εἰς δλοκληρωτισμοὺς καὶ καθεστῶτα, ἀλλὰ ἡ ὑπηρετοῦσα τὸν Ἀνθρώπον καὶ σεδομένη τὸν Θεόν, ἀπὸ τὸν Ὁποῖον ἐπίσης προέρχεται καὶ ἀντλεῖ τὰς δυνάμεις καὶ τὴν Σοφίαν της, ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος καὶ τοὺς σκοπούς του καὶ θὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πρόσδον τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὰς ὕδικάς σας χειρας αὔριον καὶ μὲ τὴν ὕδικήν σας, σὺν Θεῷ, ὁρθὴν καθαδήγησιν.

Εἰς Σᾶς θὰ περιέλθῃ γὰ Ἑλλάς αὔριον, τὴν δποίαν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις παρασκευάζει σήμερον.

Τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα δλων τῶν ὑπέρ ὑμῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους θὰ τὸ δώσετε αὔριον σεῖς μὲ τὴν προσωπικότητά σας καὶ τὴν ὑπευθυνότητά σας, οἱ σημεριγοὶ Σπουδασταί, οἱ πρωτοπόροι τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Πατρίδος, οἱ αὔριανοι εύτυχεῖς ἥγέται καὶ δδηγοὶ της.

Σᾶς χαιρετῶ καὶ πάλιν μὲ δλην τὴν ἀγάπην μου, προσωπικῶς ἐγὼ τὸν δποῖον εὐγενῶς ἐφιλοξενήσατε σήμερον καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Κυβεργήσεως, ἡ δποία προγραμματίζουσα καὶ ἐπεργαζομένη τὴν ὕδικήν σας αὔριον τοῦ ἔθνους, πρέπει γὰ θεωρῆται ἀπὸ σᾶς δτὶ εἰναι Κυβέρνησις πρωτίστως ὕδικήν Σας καὶ γὰ τῆς δίδετε τὸν παλμὸν τῆς νεότητος καὶ τῆς ἀγάπης σας, τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰ γειάτα σας, διὰ γὰ συντρίψη μαζύ σας δλα τὰ κακὰ τοῦ παρελθόντος καὶ γὰ διαγολῆγ τὸ καλλίτερον μέλλον σας.

Ἐν δνόματι τῆς Πατρίδος σᾶς καλῶ φοιτηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης γὰ παραμείνετε δρθιοι εἰς τὴν ἔπαλξιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν καθηγητῶν σας καὶ γὰ θερμαίνετε πάντοτε, πυρακτωμένον, εἰς τὰ φυχάς σας, τὸ ὑψηλὸν βίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ὡς ἐπεγραμματίσθη ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ Γενναίου τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως:

Ἐλλάς Ἑλλήνων Χριστιανῶν.